

позивача до відповідача із вимогою на поставку товару та повернення коштів».

На підставі вищезазначеного аналізу проблеми щодо порядку укладення господарського договору в торговельній діяльності через мережу Інтернет можна зробити наступний висновок, зокрема, проаналізувавши тенденцію використання загального порядку укладення договорів, проте з певними особливостями, які обумовлює спосіб укладення, а саме віртуальний контакт між сторонами договору. Суб'єктам господарювання варто розширювати практику застосування мережі Інтернет при укладенні та виконанні й іншим видів господарських договорів у сфері торговельної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. // Законодавство України. - Офіційний сайт Верховної Ради України. - URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

2. Мілаш В. С. Правові аспекти виникнення та реалізації договірних відносин у мережі Інтернет. Глібко С.В., Єфремов К.В. (ред.) Правове регулювання відносин у мережі Інтернет (розділ 2, підр. 2.1.,С. 52-91). Харків. 2016. https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/12745-/Milash_51-91.pdf

Григоренко О.В., к.ю.н., доцент,
доцент кафедри підприємницького та корпоративного права
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ЩОДО ОЗНАК КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА

Сучасний світ характеризується розвитком економічних відносин. Швидкість та динамічність такого розвитку залежить від багатьох факторів. Одним з найбільш стримуючих факторів розвитку бізнесу та усіх інших відносин сьогодення є пандемія Covid-19. Однак, тим не менше, діяльність комерційних організацій сьогодні є фундаментом економічних відносин, оскільки саме через ці суб'єкти акумулюється найбільше коштів, проводиться вагома кількість фінансових операцій. Так, корпорації займають центральне місце в світовому секторі економіки, що, як наслідок, спричиняє стрімкий розвиток «корпоративного права», оскільки існує нагальна потреба постійного вдосконалення відповідного законодавства та правового регулювання відносин у корпораціях.

Вивченню поняттю, ознак та складових корпоративного права присвячено достатньо наукових праць. Так, певним чином запропоновану тематику досліджували ряд вчених: В.І. Борисова, В.А. Васильєва, О.М. Вінник, Н.С. Глусь, О.В. Дзера, Т.В. Кашаніна, О.Р. Кібенко, Є.П. Коломієць-Людвіг, О.О. Кот,

Н.С. Кузнецова, В.В. Луць, І.В. Спасибо-Фатєєва, С.І. Шимон, В.С. Щербина та інші. Ми сьогодні вважаємо за необхідне окреслити основні ознаки корпоративного права, базові характеристики даного явища, оскільки, зокрема, завдяки їм корпоративне право існує як окреме поняття.

У своїх наукових працях Долинська О.В. акцентує увагу на таких ознаках корпоративних прав:

- виникають внаслідок внесення учасниками господарських товариств вкладів до статутного фонду такого товариства;
- є складними та вміщують як майнові, так і не майнові права;
- при відчуженні майнових корпоративних прав відбувається відчуження і немайнових корпоративних прав, водночас, немайнова складова корпоративних прав учасників господарського товариства не може окремо відчужуватися, оскільки не є оборотоздатним об'єктом. [2, с.191]

Здійснюючи аналіз доктрини корпоративного права, Васильєва В.А. вказує, що для більшості корпоративних прав характерними ознаками є наступні:

- виникають у результаті створення юридичної особи;
- уособлюють відносини між засновником та юридичною особою;
- мають організаційно-майновий характер, передбачають право на управління або участь в управлінні, право на доходи;
- пов'язані з впливом засновника на формування волі юридичної особи;
- пов'язані з опосередкованим правом на майно юридичної особи при її ліквідації. [1]

За науковими працями Т. В. Кашаніної, що займається вивченням поняття корпоративного права, ознаками корпоративного права є:

- воно складається з норм, тобто правил поведінки загального характеру. Нормативність - явище не суто правове і означає воно, по-перше, те, що норми корпоративні регулюють поширені, типові, відносини, що часто зустрічаються в організаціях, по-друге, те, що вони поширюються на всіх або багатьох її членів;
- корпоративне право являє собою систему норм, що регулюють різні сторони діяльності організації. Можна виділити, принаймні 4 види корпоративних норм: фінансово-правові, адміністративно-правові, трудові та цивільно-правові норми;
- корпоративні норми обов'язкові для членів організації, працівників підприємства;
- корпоративні норми, як правило, знаходять письмове вираження і формою їх закріплення служать корпоративні акти. На підприємстві зазвичай виділяється кілька рівнів корпоративних актів залежно від їх юридичної сили (акти загальних зборів, акти правління, ради підприємства тощо);
- корпоративні норми видаються на підприємстві, в організації і виражають волю колективу певного автономного об'єднання;
- корпоративні норми забезпечуються примусом в разі їх порушення. [3, с.11]

Отже, як бачимо із наведеного аналізу доктрини, науковці дотримуються загальноприйнятих стандартів у контексті аналізу ознак корпоративного права.

Так, загальними спільними ознаками є: виникнення лише щодо корпоративного підприємства, складна структура, наявність майнового та немайнового характеру цих прав, організаційно-майновий характер, передбачення як у законодавчих, так і локальних актах та ряд інших ознак. У контексті такого аналізу, можемо дійти висновку, що, не дивлячись на те, що корпоративне право – нова наука у системі юридичних наук, більшість вчених мають єдину позицію з приводу загальної характеристики ознак, що притаманна цьому явищу. Більше того, на нашу думку, така згуртованість у думках щодо основних, базових понять сприяє чіткому та правильному розумінню сутності корпоративного права.

Список використаних джерел:

1. Васильєва В.А. До питання про поняття корпоративного права / В. А. Васильєва [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lawyer.org.ua/?w=r&i=100&d=363>.
2. Долинська О.В. Юридична природа корпоративних прав учасників господарського товариства // Університетські наукові записки № 4 (28). – 2008. С. 190-194.
3. Кашанина, Т. В. Корпоративное право: учебное пособие для академического бакалавриата / Т. В. Кашанина. — М. : Издательство Юрайт, 2018. — 189 с. — (Серия : Бакалавр. Академический курс). — ISBN 978-5-9916-0890-9. — С. 11.

Кохановський В.О., к.ю.н.,
доцент кафедри підприємницького та корпоративного права
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ДО ПИТАННЯ ПРО СУБ'ЄКТНИЙ СКЛАД КОРПОРАТИВНИХ ДОГОВОРІВ В УКРАЇНІ

Корпоративний договір є ефективним диспозитивним правовим інструментом врегулювання широкого кола правовідносин, які виникають в процесі діяльності юридичних осіб. Попри багатовікову історію використання корпоративних договорів в зарубіжних країнах, в національному законодавстві довгий час існував «правовий вакуум» у регулюванні питань, пов'язаних із використанням корпоративних договорів, зокрема для товариств з обмеженою відповідальністю, хоча вони є і залишаються найпоширенішим видом юридичних осіб в Україні.

Така ситуація пояснюється, в першу чергу, об'єктивними історичними обставинами, що тривалий час унеможливлювали належний розвиток національної правової системи в цілому, а в подальшому і непростими процесами становлення